

## 444

## Κουντουβερονία

φ. 245<sup>v</sup>

/ Φ 251

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Νοεβρίου 21/ τὴν σήμε[ρον ὁ .....] / τος ἀφέντης παπᾶ κὺρ Γεώργιος Ἀμάης καὶ σακελλάριος Ναξίας πέφτειν εἰσὲ συνίβασιν [κουτου] / βερνίας παντοτινῆς μετὸν κὺρ Μιχάλην Κούσην καὶ δίδει του τὴν κοπριά ὅπου ἔχειν [.....] / γιου Γεωργίου νὰ τὴν κάνη καὶ νὰ τὴ δουλεύην χειμωνικὴν καὶ καλοκαιρινὴν μετὸν κοντετζιόνες [..] / ὁ αὐτὸς κὺρ Μιχαλὶδὸς ὑπόσχεται καὶ ἀπομείνειν ὅτιν τὴν αὐτὴν κοπριά νὰ τὴν ἐφρ[άξη] / ἀπὸ τῆ μεριά τοῦ γιαλοῦ ἀπὸ τὴν ἐκκλησία τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἕως τὸ κανουτοῦνι τῆς κοπ[.....] / ποῦ εἶναι ἀπὸ πανωθιὸ τῆς λίμνης ὅπου πλύνου οἱ πλύστρες μετὸν στύλους μακριοὺς ἕως δύο ὀργι / ἐς καὶ μετὸν μπλόκους τρεῖς καὶ μετὸν φύργανα νὰ φράη καλὰ ἀπὸ τὴν αὐτὴν πάνταν καὶ πάλι ἂ / πὸ τὸν ἀποδέλοιπον τράφον νὰ γυρίσῃ νὰ πάγῃ ἕως τὸ καντουῖνι τοῦ κελιοῦ ποῦ εἶναι ἡ ἀνάπα / ψην νὰ τὸν ἐσηκώσῃ καὶ νὰ τὸν ἐφράξῃ καλὰ νὰ εἶναι πάντα ἀπαντημένο χειμῶνα[[ικόν]] καὶ κα / λοκαίριν καὶ νὰ τὸ σπέρνῃ χειμωνικὸν καὶ καλοκαιρινὸ ὑποσχόμενος νὰ μαζώξῃ καὶ νὰ β / γάλῃ καὶ τίς κοπριὰς ὅπου εἶναι μέσαν εἰς τὸ αὐτὸν χωράφιν ἀπὸ τὸν κουντουῖον τῆς μεριάς / τοῦ μαστρὸ Γουλιαρμῆν καὶ ἄλλες ὅσες μπορεῖ νὰ τίς βάζειν μέσαν εἰς τὸ ἴδιον χωράφιν ὅπου / γνωρίζειν καὶ εἶναι ἀδύναμον ὑποσχόμενος καὶ ὁ ἅγιος ὁ ἄνωθεν σακελλάριος νὰ τοῦ δώνῃ / τοὺς ἐμισοὺς σπόρους χειμωνικοὺς καὶ καλοκαιρινοὺς εἰ δὲ στὰ ἀποδέλοιπα ὁξοδες φράμα / τα καὶ ὅ,τι ἄλλες ὁξοδες νὰ εἶναι ἀπάνω εἰς τὸν αὐτὸν κὺρ Μιχάλην καὶ εἰσὲ ὅ,τιν νιτράδα / ἤθελε ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς τόσον χειμωνικὸν ὥσάν καὶ καλοκαιρινὸν νὰ παίρνῃ / ὁ κὺρ Μιχάλης ἀπὸ πᾶσαν δέκα τὸ ἓνα καὶ τὸ ἀποδέλοιπον νὰ μοιράζεται εἰς τὴν μέσῃν / τος ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανέναν ἱγγανος καὶ τὴν μπάρτε τοῦ ἀφέντην τοῦ σακε / λλάριου νὰ τοῦν τὴν μπηγαίνῃ εἰς τὸ ἀρχοντικὸν του εὐχαριστημένα καὶ κἀνοντάς τον ὡς / ἄνωθεν προμετάρειν νὰ τῷχῃ καὶ νὰ τὸ κρατῇ καὶ νὰ τὸ κἀνῃ ὥσποτε ζεῖν ὁ αὐτὸς κὺρ Μιχά / λης καὶ ἀποθανώντας του νὰ εἶναι πάλι ἐλεύτερον τὸ αὐτὸν χωράφιν τοῦ ἁγίου ὡς καὶ τὸ πρότερον, εἰ δὲ ὁ αὐτὸς κὺρ Μιχάλης καὶ δὲν ἤθελεν κυβερνᾶ τὸ πρᾶμα καὶ δὲν ἤθελε κἀμει / τοὺς ἄνωθεν πάτους νὰ πριβάρεται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνῃ καὶ ὅ,τιν ὁξοδὸν ἔχειν, εἰ δὲ πάλι / καὶ κἀμῃ τον ὡς προμετάρειν νὰ μὴν νῆμπορῇ ὁ αὐτὸς ἀφέντης σακελλάριος ἢ οἱ / κληρονόμοι του νὰ τὸν ἐβγάξουν ἀλλὰ νὰ γίνεται ὡς ἄνωθεν γράφομε καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ὅποι / ος ἤθελε ἐβγῇ ἀπὸ τὸν ἄνωθεν



ταιριασμὸν νὰ πληρώνην κοντάνα τοῦ κατὰ / καιροῦ ζαπτιντζῆ ρεάλια δέκα ἦτοιν  
10/ καὶ πάλι ἡ παρὼν νὰ ἔχην τὸ στέρεον βέβαι / ον καὶ ἀχάλαστον καὶ τὰ ἐξῆς  
φυλάσσοντας τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ εἰς μαρτυρίας τῶν / κάτωθε. —

/ — Μιχαήλ ἱερεὺς Τριβιζᾶς μάρτυρας —

/ — Μικὲς Παδιάτης μάρτυρας

/ — Νικολὸς Μπάκαλος μάρτυρας στὰ ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

## 445

### Ψυχοπαίδι

φ. 246<sup>Γ</sup>

/ Ἐβγαλμένη

Φ 252

/ [ + ] Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Νο[[κτ]]ε-  
βρίου 9/ εἰς τὸ Μέσαν Κάστρον / τῆς Ναξίας εἰς τὸ σπίτιν τοῦ καρακώρην τοῦ Κων-  
σταντῆ ποτὲ Μιχέλη Μέρμηνγγα ἐδῶ παρὼν / ὁ αὐτὸς καρακώρης Κωνσταντῆς  
ὁμάδιν μὲ τὴν συνβίαν του τὴν κερά Μαρούκα λέγοντας τὸ / αὐτὸν ἀνδρόῦνο πῶς  
ἐπειδὴν καὶ ὁ μεγαλοδύναμος Θεὸς ἐθέλησεν καὶ ἐπῆρεν τὸς τὸ παιδὶν / τὸς τὸ ὄνο-  
μάν της Σταμάτα καὶ ἀτέκνωσέν τις διὰ τούτην τὴν ἀφορμὴν ἀντὶς διὰ ἐκείνη /  
ἐθελήσασιν καὶ οἱ δύο τὸ ἀντρόῦνο εἰς μία γνώμην καὶ ἐλογιάσασιν διὰ τῆς ψυχῆς  
τὸς τὸ ὄ / φελος καὶ διὰ ἐκείνης τὸ μνημόσυνον καὶ ἐπῆρασιν τὸ παιδὶν τοῦ Τζα-  
νέντου τοῦ Ντηνιακοῦ καὶ / Ζαμπέτας τοῦ ποτὲ Τζιφεράκη καὶ ἐβάφτισέν την ἡ  
ἄνωθεν κερά Μαρούκα μοναχὴν της καὶ ἡ / βγαλεν τὸ ὄνομάν της Σταμάταν ἀντὶς  
τὸ ὄνομα τῆς μακαρίτισσας τῆς θυγατέρας της καὶ ἡ / καμὲν τη διὰ παιδὶν τῆς ψυ-  
χῆς της τόσον αὐτὴν ὥσάν καὶ ὁ ἄνδρας της ὁ καρακώρης ὁ Κωνσταν / τῆς διὰ τοῦτο  
λέσιν καὶ θέλουν τὸ αὐτὸν ἀνδρόῦνον ὅτιν τὸ αὐτὸν παιδὶν νὰ γροικᾶται καὶ νὰ / εἶναι  
ὡς ἰδιὸν τὸς παιδὶ ὥσάν νὰ ἦτονε καὶ ἀπὸ τὰ μέλην τὸς καὶ νὰ γροικᾶται πάντα ὡς  
γνήσιον / καὶ καθολικόν τὸς παιδὶν μάλισταν λέσιν τὸ αὐτὸν ἀνδρόῦνο πῶς καὶ  
ἡ μάνα τοῦ ἄνωθεν / παιδίου ἔχειν ἕως τὴν σήμερον ὡς εἴκοσιν χρόνοι ὅπου τις  
δουλεύειν εἰς ὅλα τὸς τὰ χρεια / ζόμενα καὶ πάλιν ὑπόσχεται νὰ τις ἐδουλεύη ἕως  
τέλου ζωῆς τὸς ἂν ἔχην τὴν ὑγείαν / της. "Οθεν ὡς εἶπαμε ἄνωθεν πρῶτον διὰ  
ψυχικὴν τὸς σωτηρίαν ποὺ ἔχουν τὸ παι / δὶν διὰ ψυχοπαίδιν τὸς καὶ δεύτερον διὰ  
τις δούλεψες τῆς μάνας της ὅπου / τοὺς ἔχειν καμωμένες καὶ ὅπου μέλειν νὰ τὸς  
ἐκάνη ὡς ποτὲ ζηοῦσιν διὰ τοῦτον τὸ αὐτὸν / ἀντρόῦνον Κωνσταντῆς καὶ Μαρούκα